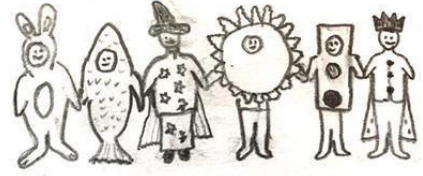

KUNST IN DE KLAS

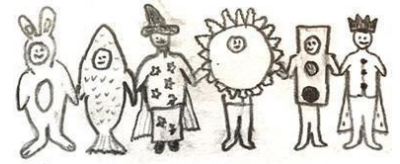

Stichting Kunst in de Klas

Activiteitenoverzicht 2023

KUNST IN DE KLAS

Activiteitenoverzicht Kunst in de Klas 2023

Wij hebben met Kunst in de Klas twee zeer geslaagde, impactvolle projecten achter de rug, die in 2023 op verschillende basisscholen zijn uitgevoerd. Er werden deuren geopend naar nog onbekende werelden, waar alles mogelijk was. Voorbij problematische thuissituaties, armoede of beperkingen. Een wereld waarin het niet uitmaakt waar je vandaan komt, waarin je vrij bent om te worden wie je wil zijn. Er zijn liedjes gezongen met de hele school, er is met goden gestreden en mist gedanst. Er is ervaren hoe je kunt verdwijnen in een fantasiewereld, gevierd dat je ook wel eens een monster bent. Scènes gemaakt over heimwee en wat het betekent je thuis en veilig te voelen. Een jaar vol 'goeie chaos' met altijd de kinderen aan de macht. Trotse leerkrachten en ouders in tranen, die hun leerlingen en kinderen zagen schitteren. Angsten overwonnen, moed en kracht gevonden. En vooral: ieder kind dat werd gezien en trots zijn plekje vond.

Met vriendelijke groet,

x

A handwritten signature in black ink that reads 'Elsie de Brauw'. The letters are stylized and connected, with a long horizontal line extending from the end of the name.

Elsie de Brauw
Stichting Kunst in de Klas

Kindcentrum Oda, Maastricht

September-oktober 2023

Projectcoördinatoren	Theater & Atelier: Rosanne Groenendijk, Hannah Boer, Emile Lagarde
Deelnemende basisschool	Kindcentrum Oda Pastoor Habetsstraat 40, 62177 KM, Maastricht
Deelnemende toneelschool	Hogeschool Zuyd, Toneelacademie Maastricht Bachelor Theater, Acteur, Regie, Performer en Theater Vormgeving Mix van 3e, 4e-jaars en een Erasmusstudent uit België
Aantal deelnemende studenten	11
Aantal deelnemende basisschoolleerlingen	+ - 185
Werkperiode	Geheel september en 1e week oktober 2023
Voorstellingen	donderdag 5 oktober: generale (voor alle leerlingen) en 's middags 1e voorstelling voor de ouders vrijdag 6 oktober: 2e voorstelling voor de ouders
Geschatte aantal bezoekers (ouders, familie) tijdens voorstellingen	totaal 220

De insteek van deze editie in Maastricht is bewust anders dan voorgaande. Er werd niet voor een Griekse Mythe gekozen, maar voor een bewerking van het klassieke prentenboek van Maurice Sendak; Max en de Maximonsters. Een verhaal dat aansluit bij de belevingswereld van de kinderen en waarin de visie van Kunst in de Klas eigenlijk wordt uitgespeeld: Max zijn kamer verandert in een fantasiewereld, waarin alles mogelijk is. Het verhaal werd in thema's opgedeeld als kattenkwaad uithalen, stout zijn, doen wat niet mag en conflict met je ouders hebben. Hoe het is om te verdwijnen in een fantasiewereld, en te vieren dat je ook wel eens een monster bent. Wat heimwee is en wat het betekent je thuis en veilig te voelen. Door deze vorm was het gemakkelijker om met de grote hoeveelheid leerlingen te werken. Ook bracht het een verdiepende laag, omdat de kinderen veel meer konden putten uit hun eigen persoonlijke ervaringen. Er ontstond ruimte om hun specifieke verhaal, stem, geluid, ervaringen te delen in een context van het theater. Nog niet eerder was er in een Kunst in de Klas project zoveel eigenheid van de kinderen in het materiaal van de voorstelling terug te zien. De voorstelling draaide volledig op de kracht, energie en moed van de kinderen.

"We mochten een mooie herinnering herbeleven."

De studenten van de Toneelacademie begeleidden tijdens de voorstelling waar nodig, maar vooral dienend, en nooit leidend. Het eindlied van de voorstelling wilden de leerlingen keer op keer zingen, waaruit de enorme toewijding en verbinding met het project bleek. Als school samen plezier maken en samenkomen in één lied, wat wil je nog meer!

"Nog een keer! Nog een keer! Nog een keer!"

Gedurende het project waren de leerkrachten vaak wat op afstand, maar vooral na de eerste voorstelling kwam er vanuit hen veel aanspraak. Smeltende docenten, ontroerd en trots op hun kinderen. Op de scholen waar toegang tot theater of kunst geen vanzelfsprekende zaak is, heerst ook altijd de vraag hoe de ouders zich tot het project zullen verhouden. Een groot deel van de

deelnemende kinderen kwam uit de taalklassen, die bestaan uit leerlingen die net in Nederland zijn aangekomen en amper of geen Nederlands spreken. In de zaal heerste een enorme trots om zo'n kind daar helemaal als zijn eigen dappere-zelf in de spotlight te zien staan. En het bijzondere feit dat het kind alle verschillen tussen de vele culturen in de zaal ophief.

Tijdens deze editie werd er samengewerkt met studenten vanuit verschillende richtingen binnen de Toneelacademie. Dat maakte de input vanuit hen heel gevarieerd. Iedere student vond zijn eigen unieke rol binnen het project. Ook onderstreepten de studenten na het project het belang van het treden buiten je persoonlijke ambities en je echt verbinden met mensen. Ook kwamen er belangrijke gesprekken op gang omtrent vragen als; Wat is kunst? Hoe presenteren wij theater naar de buitenwereld? Wat vinden we belangrijk in contact met de stad? Wat en hoe willen we (meer) bijdragen aan het culturele landschap van de stad Maastricht? Wat komen we eigenlijk brengen in de klas, kunst met een K of de mogelijkheid om (onvertelde) verhalen een podium te geven, werelden te verbinden...

"Eerst had ik geen hobby, maar als ik niks kan vinden, dan ga ik toneelspelen"

De basisschooldirecteur gaf aan het project volgend jaar ook op haar andere school te willen uitvoeren. De basisschool zelf is na afloop van het project actief gaan investeren in theaterlessen, zowel binnen als naschools. Ook meldde een handvol studenten vanuit het project zich aan om naschools theater les te geven op de basisschool. Zo kent het project nog een lange nagalm. Ook de samenwerking met Toneelgroep Maastricht, die zowel financieel als productioneel haar bijdrage leverde aan het project, was van grote waarde. En werd er door hen na het zien van de uitvoering direct de wens voor verdere samenwerking in de toekomst uitgesproken.

"Ik wil het hebben!!! Komen jullie volgend jaar weer?!"

Koninklijke Visio - Onderwijs Grave
Expertisecentrum voor slechtziende en blinde mensen
Oktober-november 2023

Projectcoördinatoren	Theater & Atelier: Mette Oskamp, Piet Kooij, Rosanne Groenendijk, Emile Lagarde
Deelnemende basisschool	Koninklijke Visio - Onderwijs Grave Expertisecentrum voor slechtziende en blinde mensen Jan van Cuykdijk 15361 HM Grave
Deelnemende toneelschool	Opleiding muziektheater van ArtEZ. Opleiding Toneelschool van ArtEZ
Aantal deelnemende studenten	5 studenten van jaar 3 muziektheater 1 student van jaar 4 muziektheater 1 student van jaar 4 toneelschool
Aantal deelnemende basisschoolleerlingen	49 kinderen
Specificatie deelnemende groepen	We hebben gewerkt op de Visioschool in Grave. Deze school is speciaal onderwijs gespecialiseerd in visuele beperkingen
De Werkperiode	Oktober- November 2023
Voorstellingen	25 november, intern voor ouders en docenten
Geschatte aantal bezoekers (ouders, familie) tijdens voorstellingen	c.a. 80 personen

Een hele bijzondere en geslaagde editie van Kunst in de Klas op de Visioschool in Grave waar voor het eerst gewerkt is met kinderen met een (visuele) beperking. Het project werd op dezelfde wijze uitgevoerd als altijd, en dat toonde meteen de grote kracht van Kunst in de Klas. Om voorbij de beperking, met een open en frisse blik naar de kinderen te kijken. Zonder voorkennis van dikke dossiers, rugzakjes vol moeilijkheden en eventueel problematisch verwacht gedrag.

Er werd gewerkt vanuit het verhaal "Philemon en Baucis" uit de Metamorfose van Ovidius. Een verhaal dat gaat over hoe een goed mens te zijn en hoe barmhartigheid altijd bij jezelf terugkeert. Dat je oogst wat je zaait. Vanuit datzelfde principe werd er door het team van Kunst in de Klas vrijheid, mogelijkheden, het zien voorbij de beperking gezaaid. De beperking niet als obstakel zien maar als een uitnodiging voor andere en nieuwe mogelijkheden voor creativiteit. Dit werkte enorm bevrijdend voor de kinderen en ook voor hun leerkrachten die zich telkens weer verbaasden over onverwacht talent en gedrag van hun leerlingen. Zoals Tim die volgens zijn juf altijd zelf zei "niks te kunnen en alles moeilijk te vinden". Hij besloot de tuba te willen bespelen. Na één toon, zei hij dat dit hem wel moest lukken, en wilde hem graag mee naar huis nemen om verder te oefenen. Tijdens de repetities en uitvoering speelde hij als volleerd tuba speler de sterren van de hemel.

"Ik had nooit gedacht dat ik dit zou kunnen en dat kan ik gewoon op gehoor!"

Doordat sommige kinderen een meervoudige beperking hadden, was het een grotere uitdaging dan normaal, iedereen te laten meedoen. Maar uiteindelijk hebben alle kinderen hun plek in het geheel gekregen, ieder kind werd gezien en in zijn kracht gezet. Als verteller, dj, of als mist in de mistdans. Vanuit de docenten kwam de opmerking dat er niet vóór maar mét de kinderen gedacht werd. Er zijn veel gastdocenten die voor de kinderen gaan denken vanwege hun beperking. Het is gelukt om dat

niet te doen. De vakdocenten van de kinderen hebben kunnen zien wat een intensieve samenwerking van drie weken tot stand kan brengen. Tot hoeveel hun leerlingen in staat zijn en dat ze gezien kunnen worden als volwaardige spelers. Er was een grote betrokkenheid en aanwezigheid van de ouders bij het project en de uitvoering. Met velen van hen in tranen bij de voorstelling. Ook door de studenten van ArtEZ is het project als zeer waardevol ervaren. Iets doen en betekenen voor een ander. Niet enkel voor eigen ego of zelfontplooiing. Hoe je met weinig middelen in een korte tijd iets bijzonders en ontroerends kan neerzetten, en een grote impact kan bewerkstelligen.

“Wanneer je de wereld om je heen niet of anders waarneemt, spelen je andere zintuigen een grote rol. Om de maatschappelijke participatie van leerlingen met een visuele beperkingen te vergroten is het voor hen belangrijk om goed te kunnen uitleggen wat zien voor hen inhoudt, weten wat ze zelfstandig kunnen én weten waar ze sterk in zijn (talenten) en uitdagingen aan durven gaan (uit je comfortzone stappen) Dit doe je door zoveel mogelijk ervaringen op te doen en te ondervinden wat bij je past of wat juist niet. De docenten en studenten van Kunst in de Klas die bij dit project betrokken waren konden dit moeiteloos. Zij stapten met dezelfde verwondering in het project als de leerlingen die dit aangingen.”

-Noortje Opsteegh, leerkracht Visio.

Binnen de Visio school is er zoveel enthousiasme over het project dat men wil gaan kijken of het mogelijk is om het project naar meerdere Visio scholen te brengen. Wel onder de noemer van Kunst in de Klas, maar als een parallelle weg waarbij zij zelf onderzoek gaan naar financiering. Eventueel zou er met die projecten gewerkt kunnen worden met pas afgestudeerde acteurs.

